

Sygn. akt II K 64/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplńska

Protokolant: Artur Pokojski

przy udziale J. S. z (...) Skarbowego w G.

po rozpoznaniu w dniach 22 marca 2018 roku, 13 czerwca 2018 roku, 13 września 2018 roku sprawy

P. D., urodzonego dnia (...) w K.,

syna S. i S. z domu W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 25 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2013 r., na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., będąc abonentem strony internetowej (...) wspólnie i w porozumieniu ze swoim współnikiem ze Spółki (...) Sp. z o. o. Spółka Komandytowa (...), umieścił i prowadził reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach, które są urządzone w internetowych kasynach gier hazardowych tj. (...) wskazywał miejsca, w których gry hazardowe są urządzone, publicznie przekonywał o zaletach tych gier, w szczególności o możliwości uzyskania wygranych pieniężnych, a także zachęcał do uczestnictwa w nich, wbrew przepisom art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6, 7, 8 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 110a § 1 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s.;

2. w okresie od dnia 7 września 2012 r. do dnia 4 lipca 2013 r., na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., w ramach działalności Spółki (...) Sp. z o. o. Spółka Komandytowa, wspólnie i w porozumieniu ze swoim współnikiem K. M. czerpał korzyści z reklamy lub promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach, zleczanych lub prowadzonych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych na stronach internetowych, w tym (...) w kwocie nie niższej niż (...),77 €,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s.;

K. M. (M.), urodzonego dnia (...) w G.,

syna G. i I. z domu C.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 25 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2013 r., na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., będąc abonentem strony internetowej (...) wspólnie i w porozumieniu ze swoim współnikiem ze Spółki (...) Sp. z o. o. Spółka Komandytowa (...), umieścił i prowadził reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach, które są urządzone w internetowych kasynach gier hazardowych tj. (...) wskazywał miejsca, w których gry hazardowe są urządzone, publicznie przekonywał o zaletach tych gier,

w szczególności o możliwości uzyskania wygranych pieniężnych, a także zachęcał do uczestnictwa w nich, wbrew przepisom art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6, 7, 8 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 110a § 1 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s.;

2. w okresie od dnia 7 września 2012 r. do dnia 4 lipca 2013 r., na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., w ramach działalności Spółki (...) Sp. z o. o. Spółka Komandytowa, wspólnie i w porozumieniu ze swoim współnikiem P. D. czerpał korzyści z reklamy lub promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach, zleczanych lub prowadzonych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych na stronach internetowych, w tym (...) w kwocie nie niższej niż (...),77 €,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s.

I. oskarżonych **P. D.** i **K. M.** w ramach zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że okresie od 25 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2013 r., na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., będąc abonentami strony internetowej (...) działając wspólnie i w porozumieniu jako (...) Sp. z o. o. Spółka Komandytowa, umieścili i prowadzili reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach, które są urządzone w internetowych kasynach gier hazardowych tj. (...) wskazywali miejsca, w których gry hazardowe są urządzone, publicznie przekonywali o zaletach tych gier, w szczególności o możliwości uzyskania wygranych pieniężnych, a także zachęcali do uczestnictwa w nich, wbrew przepisom art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6, 7, 8 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zaś w okresie od dnia 7 września 2012 r. do 4 lipca 2013 r. czerpali z tego tytułu korzyści w kwocie nie niższej niż (...),77 €, czyn ten kwalifikuje z art. 110a § 1 k. k. s. w zw. z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s. i za to na podstawie art. 110a § 1 k. k. s. w zw. z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k. k. s. wymierza oskarżonym kary grzywny w wysokości po 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

II. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. oraz art. 1, art. 3 ust. 1, art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwotach po 650 złotych, w tym wymierza im opłaty w kwotach po 600 złotych.

Sygn. akt: II K 64/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach od 30 do 31 lipca 2013 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. przeprowadzili kontrolę strony internetowej (...) pod kątem umieszczenia na tej stronie reklamy i promocji gier hazardowych wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

Dowód: protokół ujawnienia przestępstwa – wykroczenia skarbowego -k. 1

protokół oględzin miejsca – k. 2-4

W toku kontroli stwierdzono, że na stronie (...) umieszczone są zarówno teksty słowne o wyraźnej tematyce hazardowej, jak i zdjęcia oraz wizerunki gier hazardowych, takich jak automaty, ruletka czy gra w karty black jack. Oprócz grafiki i tekstu związanego z hazardem znajdują się tam także bannery reklamowe podmiotów S. (...), betsafe.com, betsson. Banner reklamowy podmiotów S. (...) zwizualizowany jest jako prostokątne pole o żółtym kolorze tła z tekstem „StarGames, Bonus 100 euro na start, 500 darmowych starsów. Najlepsze gry, kliknij aby dostać bonus”. Banner reklamowy podmiotu betsafe.com zwizualizowany jest jako prostokątne pole o czerwonym kolorze z tekstem „betsafe.com Bonus 1300 zł na start, darmowe spiny na gry, atrakcyjne promocje, kliknij aby dostać bonus”. Banner reklamowy podmiotu betsson zwizualizowany jest jako prostokątne pole o białym wypełnieniu z tekstem

„betsson, skorzystaj z 200 darmowych gier, zagraj teraz”. Po lewej stronie banneru znajduje się mniejszy banner w formie kwadratu o czerwonym wypełnieniu z treścią słowną „Zarejestruj się teraz aby zagrać za darmo, kliknij tutaj”. Po prawej stronie banneru znajduje się kolejny mniejszy banner w formie kwadratu o zielonym wypełnieniu z treścią „Zarejestruj się teraz aby zagrać a pieniądze, kliknij tutaj”. Wskazane bannery reklamowe skonstruowane są informatycznie w taki sposób, że wybór któregośkolwiek z nich powoduje automatyczne i bezpośrednie „przeniesienie” internauty do odpowiednio stron: (...) Na w/w stronach funkcjonują kasyna gier hazardowych oferujących szeroką gamę gier hazardowych. Podmioty te nie posiadają stosownych zezwoleń Ministerstwa Finansów na urządzenie i prowadzenie zakładów wzajemnych na terytorium RP.

Dowód: wydruki ze stron internetowych – k. 6-13,

płyta CD – k. 17.1

Właścicielem strony (...) jest (...) Sp. z o. o. Sp. komandytowa. Wspólnikami w/w spółki obok (...) Sp. z o. o. są K. M. i P. D.. Kontrolowana strona została zarejestrowana u zarządcy adresów internetowych (...).pl za pośrednictwem polskiego operatora, tj. (...) SA z siedzibą w S..

Dowód: zrzut ze strony – k. 5, 14,

internetowy wydruk dot. (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa – k. 15,

wydruk z Systemu (...) Prawnej Lex – k. 18-19,

kserokopia akt rejestrowych (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa – k. 54- 111

Oskarżeni jako jedyni podejmowali decyzje w sprawach (...) Sp. z o. o. Sp. komandytowa. Wspólnie uczestniczyli w naborze pracowników, wspólnie określali cele i zadania podległym pracownikom, jak i wspólnie obsługiwali strony internetowe należące do spółki. Do zadań pracowników należało głównie pisanie artykułów, tłumaczenie opracowanych tekstów na inne języki oraz zamieszczanie komentarzy na zagranicznych stronach internetowych. Artykuły mogły mieć dowolną formę i treść, jednak konieczne było umieszczenie w nich tzw. słów „kluczy”, przygotowanych i wyselekcjonowanych wcześniej przez oskarżonych.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 146-148 (akta sądowe),

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 149-150 (akta sądowe),

zeznania świadka A. P. – k. 1-2 (drugi zbiór dokumentów, 152-1 153 (akta sądowe)

zeznania świadka M. P. – k. 13-14 (drugi zbiór dokumentów), 150-151 (akta sądowe),

zeznania świadka K. K. – k. 7-8 (drugi zbiór dokumentów), 151 (akta sądowe),

zeznania świadka W. D. – k. 6 (drugi zbiór dokumentów), 151- 152 (akta sądowe),

zeznania świadka A. O. – k. 4-5 (drugi zbiór dokumentów), 152 (akta sądowe),

zeznania świadka K. I. – k.10-11 (drugi zbiór dokumentów)

Dwukrotnie w miesiącu na walutowy rachunek (nr (...) 0000 0001 1966 (...)) (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa wpływała kwota pieniężna wyrażona w walucie Euro. Każdorazowo wpłacającym był podmiot (...).V., który prowadzi program afiliacyjny dla podmiotu S. (...).

Dowód: historia rachunku – k. 117-121,

wydruk ze strony internetowej – k. 172-177

W każdym miesiącu na rachunek wyrażony w polskich złotych (nr (...) 0000 0001 1966 (...)) transponowane były kwoty z rachunku walutowego (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa (nr (...) 0000 0001 1966 (...)), za pomocą narzędzia internetowego walutomat.pl. W okresie od 7 września 2012 roku do 4 lipca 2013 roku zanotowano wpływy pieniężne od podmiotu (...)V. na łączną sumę 79.935,77 euro.

Dowód: historia rachunku – k. 117-121, 126-163,

arkusz – k. 178

(...) Sp. z o. o. Sp. komandytowa uczestniczyła w tzw. programie partnerskim zawartym pomiędzy spółką a kasynem gier hazardowych.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 1-2 (drugi zbiór dokumentów), 152- 153 (akta sądowe)

Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 40

Podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 47

Podczas trzeciego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 181

W postępowaniu sądowym oskarżony P. D. wskazał, że nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że okresie od sierpnia 2012 roku do końca lipca 2013 roku prowadził razem ze współnikiem panem (...) spółkę komandytową Trzask M., w której zajmowali się tworzeniem stron internetowych i pozycjonowaniem. Zakres ich prac obejmował przede wszystkim strony zagraniczne. Przede wszystkim były to strony czeskie, niemieckie, hiszpańskie, szwedzkie, łotewskie, oskarżony nie pamiętał dokładnie, jakie jeszcze. Mieli klientów w Polsce, dla których robili zwykłe strony firmowe, wizytówki firm. Jeśli chodzi o stronę z aktu oskarżenia, to oskarżony nie pamiętał, co to była za strona, jak wyglądała. Nie pamiętał też, kiedy została wykonana. Istnieje takie prawdopodobieństwo, że oskarżony był abonentem tej strony. Oskarżony tego nie pamiętał, bo tych stron było sporo. Mogło być też tak, że spółka była abonentem tej strony. Jeśli chodzi o tworzenie stron internetowych, to można to robić w wieloraki sposób, np. można kupić domenę dla klienta i wykonywać dla niego stronę, przez co spółka jest abonentem tej strony prawnie na fakturach. To ułatwia proces rozliczenia z daną firmą. Drugi sposób jest taki, że klient, dana firma kupuje domenę, wtedy ta firma jest abonentem, a spółka tylko tworzy stronę. Oskarżony nie był w stanie powiedzieć, kto był klientem w przypadku strony (...)pl. (...), który z tych dwóch sposobów spółka wybrała, to była kwestia umowna z klientem. Co do drugiego zarzutu, oskarżony wskazał, że na pewno nie były to korzyści z tej strony (...) oskarżony wskazał, że nie dopowiedział wcześniej, że jest jeszcze trzeci sposób pozyskiwania zysków – kupienie domeny, która z czasem zyskuje na wartości i po jakimś czasie można ją odsprzedać. Oskarżony podkreślił, że na pewno nie czerpał korzyści majątkowych z reklam hazardu w Polsce. Ta domena nie przynosiła zysku, bo nie miała żadnego ruchu. Jeśli użytkownicy Internetu przeszli na stronę klienta, to oskarżony dostawał z tego tytułu prowizję od ilości rejestracji na stronie klienta. Nie byli umówieni na żadne stałe wynagrodzenie. Jeśli nikt by nie zarejestrował się na tej stronie, to spółka nie miałaby żadnego zysku. Kwota wskazana w zarzucie to jest kwota, którą zarobili na wszystkich portalach zagranicznych. Strona wskazana w zarzucie to była strona polska. Nie mieli żadnego zysku ze strony wskazanej w zarzucie. Oskarżonemu udało odnaleźć się te faktury. Z tych faktur od spółki czeskiej wynika, że od początku działalności ich spółki firma utrzymywała czeski serwer, tj. płaciła za niego abonament, utrzymywała

dedykowany czeski nr IP oraz domenę czeska superhrac.cz. Dodatkowo w trakcie działalności spółki dokupowała kolejne domeny czeskie, hiszpańskie, niemieckie, greckie oraz globalną na rynku skandynawskim - prawdopodobnie Norwegia albo Finlandia. Na pewno spółka kupowała jakieś domeny polskie. Ten zbiór faktur złożonych przez obrońcę to tylko jakiś wycinek, który dotyczy treści zarzutu. Z tytułu działalności za granicą spółka odnotowywała zysk. Spółka nie reklamowała w Internecie strony (...)pl (...) strony zagraniczne były w języku danego kraju. One nie były promowane, reklamowane w Polsce. W latach 2012-2013 oskarżony z punktu widzenia prawa nie wiedział nic o grach hazardowych. Słyszał, że była tzw. afera hazardowa, natomiast nie rozpatrywał tego tematu w kontekście swojej działalności, tym bardziej w kontekście reklamowania hazardu, chociażby dlatego, że oficjalne instytucje np. prezes (...) Z. B. reklamował jedną ze stron hazardowych, a także reklamy hazardu pojawiały się na wszystkich transmitowanych wydarzeniach sportowych, jak piłka nożna czy skoki narciarskie. Jeśli chodzi o kwestię prawną, to w Internecie można było przeczytać, że zmiany w ustawie hazardowej są nieważne. Z tego, co oskarżony pamiętał, to spółka zatrudniała na umowie o dzieło osoby do pisania artykułów. Artykuły były pisane w języku polskim, głównie na potrzeby tych zagranicznych stron, z uwagi na koszt. Zlecenie artykułu czeskiego czy niemieckiego wychodził dosyć drogo, w związku z tym zlecali pisanie artykułów w języku polskim i tłumaczyli to przez translatory automatycznie. Dokument okazany przez obrońcę to jest faktura z Centrum (...). W pewnym momencie automatyczne tłumaczenie tych artykułów przestało wystarczać, tłumaczenia były kiepskiej jakości. Trudno było pozycjonować zagraniczne strony, bazując na takich artykułach. Zauważyli wtedy spadek ruchu na stronach, w związku z tym postanowili zlecić tłumaczenia artykułów na język czeski i tego dotyczyła złożona faktura. To jest jedyna odnaleziona faktura z tego tytułu. To może być jedna faktura, bo z końcem lipca zamknęli działalność, ponieważ zaczęły maleć przychody. Zamykając działalność oskarżony nie wiedział, że jedna z ich stron jest w zainteresowaniu organów skarbowych.

wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 146-148 (akta sądowe)

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu sądowym oskarżony P. D. wskazał, że ciężko mu jest powiedzieć, co to jest za podmiot (...). Nie wydaje mu się, żeby ich spółka współpracowała z tym podmiotem, żeby były podpisywane jakieś umowy. Nie jest w stanie powiedzieć, czy wykonywali usługi reklamowe na rzecz tego podmiotu, ale raczej nie. Oskarżony nie pamiętał nazwy tej spółki. Jeśli były jakieś przelewy od tego podmiotu, to mógł być to pośrednik między nimi a innym kontrahentem, jakimkolwiek. Jest to zjawisko powszechne, że współpracuje się w Internecie z jakimś kontrahentem, niekoniecznie nawet wiedząc, co to jest za firma. Później firma realizuje wypłaty przez inny podmiot. Wypadki takie się zdarzały, bo były problemy z zafakturowaniem niektórych pieniędzy. Prawdopodobnie było to przewalutowane z konta walutowego spółki (...). Oskarżony nie pamiętał, czy to było wewnątrz banku, czy przez jakiś podmiot pośredniczący typu walutomat. Oskarżony nie przypominał sobie, by podpisywał umowę afiliacyjną z podmiotem Start G.. Kojarzył natomiast ten podmiot, współpracowali z nim w krajach europejskich – w Czechach, Szwecji, Niemczech. Oskarżonemu nie wydawało się, by podpisywali jakąkolwiek umowę.

wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 157

.

Podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony K. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 33

Podczas drugiego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony K. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 48

Podczas trzeciego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony K. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 215-216

W postępowaniu sądowym oskarżony K. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że ze współnikiem P. D. prowadzili działalność Trzask M.. Działalność ta skupiała się na tworzeniu stron internetowych i pozycjonowaniu ich. W głównej mierze obsługiwali klientów na rynku zagranicznym. Co do zarzutu, UC w O. miał zdjęcia strony (...) z jednego dnia, tj. 30 lub 31 lipca. Zarzuca im się, że zarobili na tym 80 tysięcy euro na tej jednej domenie z jednego dnia. W obecnych czasach stawka reklamowa na głównej stronie (...) to ok. 50 tysięcy zł za reklamę za jeden dzień. Tak więc, jeśli zarobili na tej stronie za reklamę 80 tysięcy euro za jeden dzień, to musieliby być znacznie bardziej popularni niż O..pl. W żaden sposób nie reklamowali, nie kupowali banerów reklamowych, czasu antenowego w TV, czasu radiowego, ogłoszeń w gazetach, ani w żadnych innych portalach internetowych reklamujących stronę (...)pl (...) nie słyszeli w mediach, by duże serwisy zagraniczne czy polskie były w jakikolwiek sposób pociągnięte do odpowiedzialności za reklamowanie kasyn lub zakładów bukmacherskich, skierowanych do użytkowników polskich. Takie reklamy po dziś dzień można spotkać na stronie F., G., w tym czasie pojawiały się też na dużych serwisach jak O..pl czy WP.pl (...) świadomość stanu prawnego czerpana z dużych serwisów nie dawała im wiedzy, że dana działalność jest w jakikolwiek sposób niezgodna z prawem. Ich rynkiem były rynki zachodnie albo ościenne. Domena gryhazardowepoker.pl została zakupiona tylko ze względu na adres, który w przyszłości mógłby zostać odsprzedany za dużo wyższą kwotę. Spółka zakupiła tę domenę. Zakupili ją sami z siebie jako spółka, żeby ją w przyszłości odsprzedać, ale nie domenę, tylko samą nazwę. (...) były wszędzie, duże zakłady bukmacherskie reprezentowali B. i B., a także B.. Oskarżony wskazał, że nie kojarzy domeny (...) nie wie, jaki był na niej ruch. Z tytułu zakupu tej strony spółka nie odnotowała zysku. Głównym źródłem przychodów spółki była działalność zagraniczna. Spółka zaprzestała działalności, gdyż nie byli w stanie się sami utrzymać. Nie chcieli robić żadnych długów, więc zamknęli spółkę, gdy można było się rozstać z pracownikami na normalnych warunkach. W czerwcu 2013 roku zwolnili większość pracowników. Pracownicy zajmowali się pisaniem artykułów, które były tłumaczone na języki obce.

wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 149-150 (akta sądowe)

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu sądowym oskarżony K. M. wskazał, że nie pamięta podmiotu (...), to było 5 lat temu. Nie pamiętał, czy ich spółkę łączyła współpraca z tą firmą. Oskarżony nie pamiętał, z jakiego tytułu były przelewy od tego podmiotu na ich konto walutowe, to było 5 lat temu. Oskarżony nie pamiętał, jak wyglądała wypłata pieniędzy z konta walutowego. Oskarżony nie kojarzył podmiotu S. (...), to było 5 lat temu. Nie wiedział, czy łączyła ich umowa afiliacyjna, to było 5 lat temu.

wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 157 (akta sądowe)

Oskarżony P. D. jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest informatykiem. Bezrobotny, utrzymuje się z oszczędności. Posiada 0,5 domu o pow. 88 m2 oraz samochód C. z 2012 r.

Dowód: dane osobopoznawcze – k. 146 (akta sądowe)

Oskarżony K. M. jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 6 lat. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest matematykiem. Bezrobotny, na utrzymaniu żony. Posiada samochód C. z 2017 r.

Dowód: dane osobopoznawcze – k. 146 (akta sądowe)

Oskarżony P. D. jest aktualnie osoba niekarana. Jego uprzednie skazanie (wyrokiem z dnia 19 lutego 2015 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt XI K 564/14 przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, za czyn popełniony w okresie od dnia 23 maja 2012 roku do dnia 30 lipca 2013 roku, z art. 110a § 1 k. k. s.) uległo zatarciu.

Dowód: odpis wyroku – k. 77 (akta XI K 564/14 SR Gdańsk-Północ w Gdańsku);

dane o karalności – k. 162 (akta sądowe)

Oskarżony K. M. nie był dotąd karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 163 (akta sądowe)

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonych co do popełnienia zarzucanych mu czynów nie budziły wątpliwości. Sąd ustaleń w tym zakresie, jak i w zakresie stanu faktycznego, dokonał w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności w postaci: protokołów oględzin miejsca, graficznych zrzutów stron internetowych, płyty CD, akt rejestracyjnych spółki, historii rachunku oraz zeznań świadków.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dokumentach ujawnionych w trakcie przewodu sądowego w postaci protokołów przeprowadzonych czynności, akt rejestracyjnych spółki, historii rachunku spółki, zrzutów ze stron internetowych. Nie budzą one bowiem żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości ani wiarygodności żadnego z w/w dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków: A. P., A. O., W. D., K. K., K. I. i M. P.. Świadkowie ci, jako pracownicy (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa, opisali zlecane im zadania, obowiązki, które mieli podczas wykonywania pracy, a także wskazali na sposób pisania artykułów na strony internetowe. Zeznania te były spójne i logiczne oraz nie pozostawały w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadkowie ci w sposób rzetelny wskazali okoliczności i charakter wykonywanej pracy, co skutkowało przyznaniem ich zeznaniom przymiotu wiarygodności.

Mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny, Sąd jedynie w niewielkiej części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych P. D. oraz K. M., tj. w zakresie, w jakim pokrywają się one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim potwierdzili oni prowadzenie wspólnej działalności gospodarczej. Jeśli chodzi natomiast o wyjaśnienia na temat charakteru wskazanej działalności, jak i uczestniczenia spółki w reklamie gier hazardowych, to zdaniem Sądu, wyjaśnienia te jako sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, nie zasługują na uzyskanie przymiotu wiarygodności, stanowiąc jedynie przyjętą linię obrony.

W świetle zebranego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonych co do popełnienia zarzucanych im czynów nie budzi wątpliwości. Zdaniem Sądu, pewne jest, że oskarżeni w okresie od 25 maja 2012 roku do dnia 31 lipca 2013 roku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w G., będąc abonentami strony internetowej (...) działając wspólnie i w porozumieniu jako współnicy (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa, umieścili i prowadzili reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach, które są urządzone w internetowych kasynach gier hazardowych, tj. (...) wskazywali miejsca, w których gry hazardowe są urządzone, publicznie przekonywali o zaletach tych gier, w szczególności o możliwości uzyskania wygranych pieniężnych, a także zachęcali do uczestnictwa w nich, wbrew przepisom art. 29 ust. 1 w zw. Z art. 29 ust. 6,7,8 ustawy z dnia 19 lipca 2009 roku o grach hazardowych, zaś w okresie od dnia 7 września 2012 roku do 4 lipca 2013 roku czerpali z tego tytułu korzyści w kwocie nie niższej niż 79.935,77 euro, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 110a § 1 k. k. s. w zw. z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s.

Odpowiedzialności karnej z art. 110a § 1 k. k. s. podlega ten kto, wbrew przepisom ustawy, zleca lub prowadzi reklamę lub promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach, umieszcza reklamę takich gier lub zakładów lub informuje o sponsorowaniu przez podmiot prowadzący działalność w zakresie takich gier lub zakładów. Zgodnie z § 2 tegoż artykułu, tej samej karze podlega ten, kto czerpie korzyści z reklamy lub promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach zleczanych lub prowadzonych wbrew przepisom ustawy, z umieszczania reklamy wbrew przepisom ustawy albo informowania o sponsorowaniu przez podmiot prowadzący działalność w zakresie takich gier lub zakładów.

Zgodnie z art. 29 ust. 6 i n. ustawy o grach hazardowych, przez reklamę gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach rozumie się publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych lub symboli graficznych i innych oznaczeń z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach oraz informacji o miejscach, w których takie gry lub zakłady są urządzone, i możliwościach uczestnictwa. Przez promocję rozumie się publiczną prezentację gier lub zakładów, rozdawanie rekwizytów z nimi związanych, wręczanie żetonów lub dowodów uczestnictwa w tych grach albo ich sprzedaż w miejscach publicznych, a także inne formy publicznego zachęcania do uczestnictwa w nich lub przekonywania o ich zaletach bądź zachęcania do wstępu do kasyn gry lub punktów przyjmowania zakładów wzajemnych. Za reklamę i promocję uważa się również reklamę i promocję produktów i usług, których nazwa, znak towarowy, kształt graficzny lub opakowanie wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w tym zakresie. Za reklamę i promocję uważa się ponadto reklamę i promocję podmiotów, których wizerunek reklamowy wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w tym zakresie lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do takich oznaczeń. (I. Zgoliński, w: Kodeks Karny Skarbowy. Komentarz. red. I. Zgoliński, WKP 2018).

W myśl przepisu art. 110a § 1 k. k. s. karalne jest zlecenie, a także realizacja reklamy i promocji wskazanych w treści przepisu gier i zakładów wzajemnych (przy czym penalizacji podlega realizacja co najmniej jednej z tych czynności), a także umieszczanie reklamy tych gier/zakładów bądź informacji o sponsorowaniu przez podmiot prowadzący działalność w zakresie takich gier lub zakładów. Z kolei art. 110a § 2 k. k. s. penalizuje czerpanie korzyści z reklamy lub promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach, zleczanych lub prowadzonych wbrew przepisom ustawy, z umieszczania reklamy wbrew przepisom ustawy albo informowania o sponsorowaniu przez podmiot prowadzący działalność w zakresie takich gier lub zakładów. Z racji swej konstrukcji normatywnej przepis art. 110a § 2 k. k. s. wywołuje wątpliwości interpretacyjne w literaturze przedmiotu. Znamię „czerpania korzyści” nie zostało tu bowiem dostatecznie doprecyzowane. Nie jest więc jasne, o jakie korzyści chodzi, tym bardziej że ustawodawca nie używa tu przymiotnika relacyjnego „majątkowa”. Nie jest też czytelne, kogo w istocie ma dotyczyć. Słusznie wskazuje się, że korzyści mogą czerpać organizator gier, podmiot prowadzący akcję reklamową oraz inne osoby uczestniczące odpłatnie w tym procesie, a nawet beneficjent – osoba, która wygrała nagrodę, w sytuacji gdy reklama skłoniła ją do uczestnictwa w grze. W konsekwencji słuszna jest konstatacja, że można tu odnieść wrażenie, że ustawodawca zamierzał wprowadzić za pomocą tego przepisu niejako zamienną odpowiedzialność dla organizatora gier, któremu nie można udowodnić zlecenia prowadzenia zakazanej reklamy (I. Zgoliński, w: Kodeks Karny Skarbowy. Komentarz. red. I. Zgoliński, WKP 2018).

Prowadzenie reklamy lub promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach polega na wykonywaniu czynności reklamowania i promowania. Chodzi zatem o publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych lub symboli graficznych i innych oznaczeń z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach oraz informacji o miejscach, w których takie gry lub zakłady są urządzone, i możliwościach uczestnictwa (definicja legalna reklamy – art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych). Z kolei w przypadku promocji chodzi o publiczną prezentację tych gier lub zakładów, rozdawanie rekwizytów z nimi związanych, wręczanie żetonów lub dowodów uczestnictwa w tych grach albo ich sprzedaż w miejscach publicznych, a także inne formy publicznego zachęcania do uczestnictwa w nich lub przekonywania o ich zaletach bądź zachęcania do wstępu do kasyn gry lub punktów przyjmowania zakładów wzajemnych (definicja legalna promocji – art. 29 ust. 7 ustawy o grach hazardowych). Zwrócić należy również uwagę na okoliczność, że ustawa o grach hazardowych w art. 29 ust. 8 i 9 rozszerza zakres pojęć reklamy i promocji w drodze oznaczenia kolejnych przedmiotów tych czynności (tj. produktów i usług, których nazwa, znak towarowy, kształt graficzny lub opakowanie wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w

kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach – ust. 8, oraz podmiotów, których wizerunek reklamowy wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do takich oznaczeń – ust. 9). Formuła definicji legalnych z art. 29 ust. 8 i 9 ustawy o grach hazardowych polega na oddaniu organom stosującym prawo znacznego marginesu dowolności w ich wykładni, co stanowi w obszarze art. 110a § 1 k. k. s. o naruszeniu zasady dostatecznej ustawowej określoności czynu. Umieszczenie reklamy gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach polega na położeniu, postawieniu czy zawieszeniu reklamy w danym miejscu. Zakaz umieszczania reklamy (oraz niepenalizowanego umieszczania informacji) wynika z art. 29 ust. 4 ustawy o grach hazardowych. (G. Łabuda, w: Kodeks Karny Skarbowy Komentarz, Kardas P., Łabuda G., Razowski T., WKP 2017)

Wszystkie czyny zabronione z art. 110a k. k. s. są karalne wyłącznie w razie umyślnego ich popełnienia, w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym.

Zdaniem Sądu, pewne jest, że oskarżeni wyczerpali znamiona czynu zabronionego określonego w art. 110a § 1 i 2 k. k. s. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie pozwala bowiem na przyjęcie, że oskarżeni umieszczali i prowadzili reklamę i promocję gier hazardowych. Oskarżeni byli jedynymi osobami posiadającymi dostęp do panelu administracyjnego strony (...) tj. do możliwości ingerencji w treści strony, co oznacza, że tylko oni byli odpowiedzialni za umieszczanie banerów reklamowych i innych treści i grafik, sprzecznych z ustawą o grach hazardowych. Dodatkowo świadkowie zeznający w ramach prowadzonego postępowania wskazali, że celem ich pracy było umieszczenie odpowiednich słów w artykułach, tak aby potencjalnego klienta naprowadzić na odpowiednią stronę internetową. Zważyć przy tym należy, że żaden z pracowników nie posiadał możliwości ingerencji w treści zamieszczone na stronach spółki, a wykonywane przez nich czynności ograniczały się do wykonywania poleceń służbowych bez określenia celu i przeznaczenia. W kwestii czerpania korzyści majątkowej należy podkreślić, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżeni otrzymywali środki pieniężne w postaci przelewów od podmiotu prowadzącego kasyna gier hazardowych. Oskarżeni nie potrafili racjonalnie wytłumaczyć (zasłaniając się niepamięcią), dlaczego otrzymywali tak duże kwoty od wskazanego podmiotu i za jakie usługi kwoty te były przelewane. Biorąc natomiast pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, nie może budzić wątpliwości, że przelewane środki były wynagrodzeniem na rzecz oskarżonych za ich działalność w zakresie reklamy i promocji stron internetowych kasyn i gier hazardowych.

Sąd uznał, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów w zamiarze ewentualnym. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że oskarżeni przewidywali możliwość popełnienia przestępstwa i godzili się na to. Działanie oskarżonych poprzez niejako kodowanie reklam – używanie kluczowych słów w artykułach – świadczy o tym, iż oskarżeni zdawali sobie sprawę, że takie zachowanie nie jest zgodne z prawem. Gdyby bowiem, tak jak wskazywali w swoich wyjaśnieniach, nie wiedzieli bądź nie mogli się dowiedzieć o bezprawności swojej działalności, nie podejmowałiby kroków celem ukrycia poszczególnych prowadzonych czynności.

Przy wymiarze kary Sąd oparł się o dyrektywy z art. 13 k. k. s., uwzględniając rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza gdy czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub o jej późniejsze wyrównanie.

Za okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonych uznano ich uprzednią niekaralność oraz stosunkowo niewysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego im czynu.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał działanie oskarżonych wspólnie i w porozumieniu, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, z chęci zysku i osiągnięcie z popełnienia przestępstwa korzyści majątkowej o znacznej wysokości.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 110a § 1 k. k. s. w zb. z art. 110a § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 1 k. k. s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k. k. s wymierzył oskarżonym kary grzywny w wysokości po 60 stawek dziennych po 100 złotych każda.

Sąd decydując się na orzeczenie wobec oskarżonych kary w powyższym wymiarze miał w szczególności na uwadze fakt, że oskarżeni są osobami, którym nie sposób przypisać cech świadczących o demoralizacji czy też skłonności do stałego popadania w konflikt z prawem. Kara ta ma na celu uświadomienie oskarżonym wagi popełnionego czynu oraz wzbudzenie w nich poczucia braku bezkarności. Kara ta winna powstrzymać oskarżonych przed kolejnym naruszeniem porządku prawnego i popełnieniem czynu o znacznie wyższym stopniu społecznej szkodliwości niż przestępstwo, którego się dopuścili. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, orzeczenie wobec oskarżonych kary grzywny we wskazanej wysokości powinno wzbudzić w oskarżonych poczucie odpowiedzialności oraz potrzebę przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Dodatkowo Sąd uznał, że wymierzona oskarżonym kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, wypełniając cel ogólnoprewencyjny.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. , art. 627 k. p. k w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. oraz art. 1, art. 3 ust. 1, art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami), zasądzając od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwotach po 650 złotych, w tym wymierzając im opłaty w kwotach po 600 złotych, nie znajdując podstaw do zwolnienia ich z tego obowiązku.